

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η Φανέρωση της Δόξας του Χριστού»

Στην επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τους Κολλασαείς (κεφάλαιο Γ, στίχοι 4-11), αναγνωρίζουμε δύο βασικά στοιχεία, τα οποία αποτελούν θεμέλια της θεματολογίας του πολιούχου μας. Πρώτον, διακηρύσσεται ότι ο Χριστός, κατά τη φανέρωσή Του, θα δοξασθεί πλήρως, και ότι αυτή η δόξα δεν θα παραμείνει αποκλειστικά δική Του, αλλά θα επεκταθεί και στους πιστούς. Οι πιστοί δεν θα είναι απλοί θεατές, αλλά συμμετοχοί της δόξας Του. Δεύτερον, τονίζεται ότι στον άνθρωπο δίδεται η δυνατότητα, ήδη από την παρούσα ζωή, να προγευθεί τη Βασιλεία του Θεού. Αυτή η εμπειρία προγεύσεως γίνεται ο δρόμος που οδηγεί στη μόνιμη μετοχή στη μακαριότητα της Βασιλείας, μέσα από τη νέκρωση των παθών.

Η λέξη *φανερωθῆ* δεν σημαίνει απλώς «εμφανιστεί», αλλά δηλώνει πλήρη αποκάλυψη, φανέρωση της αληθινής δόξας του Χριστού. Αναφέρεται βεβαίως στη Δευτέρα Παρουσία, αλλά ταυτόχρονα και σε κάθε πνευματική εμπειρία της παρουσίας Του στον πιστό. Στην επιστολή διατηρείται η παύλεια θέση ότι η σωτηρία θα ολοκληρωθεί με τη μελλοντική φανέρωση της δόξας Του. Η αιώνια ζωή, που τώρα παραμένει κρυμμένη, θα αποκαλυφθεί τότε πλήρως. Η σωτηρία προσφέρεται στους πιστούς ως κληρονομιά και ανταμοιβή, και η πλήρης αποκάλυψη της ταυτότητας του πιστού πραγματοποιείται όχι σε αυτή τη ζωή, αλλά κατά τη Δευτέρα Παρουσία, κατά την κοινή Ανάσταση, όταν ο άνθρωπος ενώνεται τέλεια με τον Θεό. Κέντρο της παύλειας διδασκαλίας αποτελεί η ένωση με τον Χριστό, διότι ό,τι θα συμβεί στον Χριστό όταν δοξασθεί, αυτό θα συμβεί και σε όσους είναι ενωμένοι μαζί Του.

Στο δεύτερο μέρος της περικοπής ο Παύλος καλεί τους πιστούς να νεκρώσουν τις αμαρτωλές, γήινες επιθυμίες. Δεν αναφέρεται στο σώμα ως δημιουργία του Θεού, αλλά στις παθογόνες ορμές και στις μορφές της αμαρτίας που ενεργούν μέσα στον άνθρωπο, σαν να αποτελούν ξεχωριστά μέλη. Ο Απόστολος προτρέπει τους χριστιανούς να θανατώσουν την παλαιά αμαρτωλή ζωή, όχι με έννοια αυτοκαταστροφής, αλλά με πνευματική απελευθέρωση: να παύσουν δηλαδή να τροφοδοτούν εκείνες τις δυνάμεις που τους απομακρύνουν από τον Θεό.

Ο Άγιος Νεκτάριος, Επίσκοπος Πενταπόλεως, στον λόγο του περί του καταλογισμού των πράξεων του ανθρώπου ως ηθικά ελεύθερης ύπαρξης, σημειώνει ότι ο άνθρωπος, ως ύπαρξη προικισμένη με συνείδηση, φέρει και την προσωπική ευθύνη των πράξεών του. Διαθέτει την ικανότητα να διακρίνει την ηθική αξία μιας πράξης και να θελήσει είτε να την εκτελέσει είτε να την απορρίψει. Οι εσωτερικές του ηθικές δυνάμεις τον καθιστούν υπεύθυνο, διότι έχοντας ελευθερία βούλησης, μπορεί να διακρίνει το αγαθό από το κακό. Έτσι κρίνεται από τον Θεό για την ποιότητα των έργων του και είτε βραβεύεται είτε κατακρίνεται.

Ας ακούσουμε, λοιπόν, τα λόγια του φωτιστού μας και ας αποβάλουμε τον αμαρτωλό μας εαυτό. Ας υπερβούμε τα εμπόδια που με τη θέλησή μας ή άθελά μας εισχωρούν στην ευάλωτη ψυχή μας. Χρειάζεται θάρρος και σταθερότητα στην πίστη και στην αγάπη προς τον Θεό. Η αγάπη προς τον Θεό πρέπει να εκδηλώνεται έμπρακτα, μέσα από τα αγαθά έργα που ωφελούν το σύνολο και όχι μόνο τον ίδιο μας τον εαυτό.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Σάββας